

de sidste Aar er vokset en stærkere og stærkere Erkendelse op om, at ved en saa stor By, som Kjøbenhavn er, er det at store Vejene i Niveau noget, man skal søge at komme bort fra, hvor man har denne Ulempe og naturligvis i endnu højere Grad søge at undgaa den ved nye Anlæg.

Spødt der udover dette, jeg her har nævnt, er Tale om at bevilge, er nærmest nogle Anlæg, der have en ny og, om man vil, bedre Form end den, man mente at kunne blive staaende ved i 1894. At man foreslaar disse, er en Følge af, at vor Jærnbaneadministration har søgt at følge godt med og har sat sig ind i, hvordan en saadan Godsbanegaard i Nutiden bygges. Det er nemlig saa, at netop siden det Aar, vi besluttede Flytningen, har man faaet Erfaring for Godheden af et Par af de Foranstaltninger, der her er Tale om at træffe. Det er saaledes, saavidt mig bekendt, først i disse Aar, at man har faaet fuld Klarhed over den store Fordel, der er ved et Rangs-system som det, der her er foreslaaet. Man har ganste vist været inde paa nogle lignende ogsaa andre Steder, men det er først ved den store Godsbanegaard i Dresden, at dette System er gennemført med fuld Konsekvens og har vist sig meget fordelagtigt. Ærede Medlemmer ville, naar de kaste et Blik paa Planerne, se, at den Sporlængde, vi raade over ved den foreslaaede Godsbanegaard, har sat os i Stand til at indrette en Rangering af Tog, saa hensigtsmæssig og bekvem som vel muligt. Et Tog, der skal omrangeres, føres fra den ene Ende af Banegaarden op paa et højtliggende Spor. Derfra slippes saa Vognene løs en for en for ved egen Vægt at løbe videre, og fordeles ind i de forskellige Rangsspor, der ligge paa den modsatte Side af det ophøjede Spor. Fra den modsatte Ende af disse Rangs-spør kunne de da atter trækkes ud, enten de nu skulle hen til Varehusene eller til Vognvejene, eller de skulle føres hen til Ind-Rangering i ny Tog, der dermed gøres klare til Udgang ved den modsatte Ende af Banegaarden. At dette er noget, vi have været i Stand til at indrette, fordi vi, som sagt, have den store Længde paa Banegaarden, men ogsaa fordi man nu tør foreslaa et Rangs-system, hvis Godhed og Brugbarhed man først har faaet fuld Sikkerhed for i de forløbne Aar. Noget lignende gælder om det Varehus, som det ærede Medlem (Boissen) særlig henvendte Opmærksomheden paa, om Forsyningen af Varehusene med færdigede Perroner, som have den store Fordel, at Vogne i et Godstog, der komme ind til Varehusene, ikke blokerer hinanden. Ved vore nuværende Vare-

huse er det saaledes, at er et Godstog ført ind, og der kommer et andet bagefter, kunne Vognene i det første Godstog være færdige med Afslæningen og klare til at bruges, men de kunne ikke komme ud for det senere indkomne Tog. Altsaa, Vogne, der paa Grund af Forholdene hurtigt kunne tømmes, maa dog blive staaende, fordi de andre Vogne, der staa bag ved dem, ikke have kunnet tømmes. Med den Ordning, der her er foreslaaet, er man derimod i Stand til at kunne nøjes med, ved hver Perron kun at stille en eller to Vogne ind til Af- eller Paalæsning, og saa snart de ere tømte, eventuelt fyldte, altsaa klare til videre Benyttelse, kunne de straks trækkes ud en for en. Fordelen derved er klar, ikke mindst under vore Forhold, hvor det med det begrænsede Materiel, vi stadig have til Raadighed, og som med den bestandig voksende Trafik vil vedblive at trykke os, er af særlig Betydning, at Materiellet ikke staa ubenyttet.

Det er disse forskellige Grunde, der have ført til Forelæggelsen af denne Til-lægsbevilling, og jeg kan der ganste slutte mig til de ærede Medlemmer, der have haft Ordet, i, at i det hele og store er det Forbedringer, der foreslaas, og det er tillige — det kan jeg sige — Arbejder, som vi vilde være komne til senere, som blot nu ere blevne trukne frem paa et tidligere Tidspunkt end ellers. Vi staa ikke her i og for sig over for en Doerstridelse, der bydes os af vor Jærnbaneadministration, nej, det er, som sagt, Anlæg, vi senere vilde være komne til, men som vi nu blot maa beslutte at udføre straks, hvormed der tillige følger den Fordel, at de fleste af dem udføres billigere nu, end hvis de skulde udføres senere.

Om i og for sig at søge at naa et Resultat i denne Sag har der foreløbig været Enighed hos de Talere, der have haft Ordet. Smidtidigt er der fremkommet nogle Indvendinger mod Forslaget, som ogsaa have været fremme i det andet Ting, og som jeg kunde ønske at knytte nogle Bemærkninger til. Der er saaledes anket over, at nogle Oplagspladser, som fandtes paa Forslaget i 1894, nu ere faldne bort. Men ærede Medlemmer, der ville se paa de to Planer, ville bemærke, at disse Oplagspladser aldrig have været tænkte som noget permanent, men kun som noget, man skulde udnytte og udleje, indtil Banegaarden selv behøvede dette Areal. Naar de nu ere blevne otkuperede, ligger det ikke heller i, at man har trykket Banegaarden nærmere ned mod Havnen, men i, at de forandrede Varehusarrangementer krævede denne forøgede Plads. Tillige staaer det for mig saa, at disse Plad-